

at det er linjefagsuddannede, der underviser vores børn ude i folkeskolen. Det er det ene. Og så er der det dilemma, vi så har i øjeblikket, hvor vi faktisk kan fodre grise med en del af de lærere, som tager fag inden for de kreative fagområder.

Som sagt var vi meget åbne over for det. Jeg synes faktisk ikke, at det her er et led i en bevist strategi – sådan hører jeg fru Bodil Kornbek udlægge det: en bevist strategi for, at nu vil Venstre skære fuldstændig ned på det praktisk-kreative. Nej, hvis vi går ind og kigger på, hvad der skal ske i fremtidens læreruddannelse, og også går ind og kigger på specialpædagogikdelen, og går ind og ser på de pædagogisk-psykologiske fag, så er det mit håb, at vi faktisk får lærere, som er så kreative, og som er så rummelige, at de faktisk også kan rumme børnene, for jeg synes, det er meget kedeligt, hvis kreativiteten alene skal begrænses til de praktisk-kreative fag og det er dér al kreativiteten foregår. Nej, man skal være kreativ i alle fag.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Tak til fru Gitte Lillelund Bech.

Så er det hr. Carsten Hansen som ordfører.

Carsten Hansen (S):

Tirsdag den 23. marts fremlagde undervisningsministeren en afgørende redegørelse, der lægger op til at reformere vores to største videregående uddannelser, nemlig pædagoguddannelsen og læreruddannelsen.

Vi har for vores vedkommende ikke kunnet forstå, at det skulle være så længe at få denne vigtige redegørelse frem – de har jo begge to været evalueret længe, især den ene af dem – men det hænger måske sammen med statsministerens tale om læreruddannelsen på Venstres landsmøde den 9. november sidste år, hvor statsministeren jo sagde til Politiken:

»Specialisering bliver et kodeord for reformen af læreruddannelsen.«

Og videre sagde han:

»Eleverne »er håbløst bagefter i naturfag, det er vi også med hensyn til læsefærdigheder.« Derfor lægger Venstre nu op til, at antallet af linjefag skal begrænses. Og »... det er værd at overveje at snævre feltet ind og til gengæld opnå et højere ... niveau.«

Jeg må sige, at her talte Handelshøjskolevenstre og dermed basta. Derfor har ministeren måske også haft voldsomt svært ved at blive færdig med sin redegørelse, da hun i virkeligheden skulle sætte sig imellem to stole: sikre, at det her

ikke blev for ideologisk, men alligevel leve op til det, statsministeren kom med. Og hvad er det, der sker, når man sætter sig imellem to stole? Ja, typisk så falder man på gulvet.

Der er set fra vores side af bordet ikke de voldsomt store, fremadrettede visioner i den her redegørelse. Der er nok en række ting, som peger fremad, men der er så sandelig også elementer, som peger den anden vej.

Kl. 14.50

Hvis vi først og fremmest skal tage fat i evalueringerne fra denne her redegørelse, så må vi sige, at de jo peger på, at der er brug for justeringer af læreruddannelsen, og at der er brug for nogle helt grundlæggende forandringer af pædagoguddannelsen. Vi er på disse punkter helt enige med evalueringsinstituttet om, at der skal ske nogle forandringer i den størrelsesorden.

Derfor skrev Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og SF jo også allerede før jul til undervisningsministeren, at hun burde indkalde forligskredsen omkring læreruddannelsen til et møde omkring de nødvendige justeringer af uddannelsen. Men det ønskede ministeren nok ikke. På trods af de besværligheder, ministeren har med sine daglige partnere, nemlig De Konservative og Dansk Folkeparti – ja, det åbenbares i hvert fald i pressen – så tror jeg, at baggrunden for, at hun ikke ønsker at justere den her reform med os, var, at hun skulle have sine partnere med.

Hvis jeg må gå til redegørelsen, vil jeg sige, at jeg først vil konstatere, at jeg er glad ved, at der ikke som antydnet er tale om en reform af alle underviseruddannelserne. Da vi så lovprogrammet, var det jo sådan, at der havde man også gymnasielæreruddannelsen med.

Derudover vil jeg sige, at når vi kigger på redegørelsen, synes vi, at der er utrolig mange fine ord i den: faglighed, fleksibilitet, frit valg og outputstyring. Outputstyring – hvem har fundet på det skrækelige ord? Jeg mener, vi har da med mennesker at gøre, og det er ikke en pølsefabrik, vi taler om.

Vi er glade for, at regeringen har lyttet og ministeren har opgivet tanken om sådan en mere eller mindre tvungen samordning af lærer- og pædagoguddannelsen, men derimod åbner op for, at begge uddannelser kan samarbejde bredt med andre uddannelser. Det er der et stort behov for, og her er det en vigtig pointe, at tværfaglighed forudsætter faglighed. Ellers kan det ikke lade sig gøre.